31992L0114

31.12.1992 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 409/17

DIREKTIVA SVETA 92/114/EGS

z dne 17. decembra 1992

o zunanjih štrlečih delih pred zadnjo steno kabine motornih vozil kategorije N

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 100a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker je treba sprejeti ukrepe za postopno vzpostavitev notranjega trga do 31. decembra 1992; ker notranji trg zajema področje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prosti pretok oseb, blaga, storitev in kapitala;

ker se tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati motorna vozila na podlagi nacionalne zakonodaje, med drugim nanašajo tudi na zunanje štrleče dele na kabinah tovornih vozil;

ker se te zahteve v posameznih državah članicah razlikujejo; ker je zato potrebno, da vse države članice bodisi poleg svojih obstoječih predpisov ali namesto njih sprejmejo enake zahteve, zlasti da bi bilo tako mogoče uvesti postopek EGS-homologacije za vsak tip vozila na podlagi Direktive Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ([4]);

ker je zaradi izboljšanja varnosti v cestnem prometu nujno, da kabine motornih vozil kategorije N nimajo zunanjih štrlečih delov, saj se s tem zmanjša nevarnost oziroma resnost poškodb, ki jih ob nesreči utrpijo osebe, ki pridejo v stik z zunanjo površino vozila;

ker je priporočljivo upoštevati tehnične zahteve pravilnika ECE R 61 Gospodarske komisije ZN za Evropo o enotnih predpisih, ki se nanašajo na zunanje štrleče dele na kabinah vozil za prevoz tovora; ker je ta Pravilnik ECE Gospodarske komisije za Evropo priložen Sporazumu z dne 20. marca 1958 o sprejetju enotnih pogojev za homologacijo in vzajemnem priznavanju homologacije opreme in delov motornih vozil,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V tej direktivi izraz „vozilo“ pomeni vsako motorno vozilo kategorije N, kot je določeno v Prilogi I k Direktivi 70/156/EGS, namenjeno in izdelano za uporabo na cesti, z nadgradnjo ali brez nje, z vsaj štirimi kolesi in z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo večjo od 25 km/h.

Člen 2

Nobena država članica ne sme zavrniti EGS-homologacije ali nacionalne homologacije za določen tip vozila niti zavrniti ali prepovedati prodaje, registracije, začetka uporabe ali uporabe nekega vozila zaradi zunanjih štrlečih delov pred zadnjo steno kabine, če ta vozila ustrezajo zahtevam iz Priloge I.

Člen 3

Spremembe, potrebne zaradi prilagoditve zahtev iz prilog tehničnemu napredku, se sprejmejo po postopku, ki je določen v členu 13 Direktive 70/156/EGS.

([1]) UL C 230, 4.9.1991, str. 46.
([2]) UL C 67, 16.3.1992, str. 77 in UL C 305, 23.11.1992.
([3]) UL C 49, 24.2.1992, str. 3.
([4]) UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 87/403/EGS (UL L 220, 8.8.1987, str. 44).

Člen 4

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. junija 1993.

Te določbe uporabljajo od 1. oktobra 1993.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 17. decembra 1992

Za Svet

Predsednik

R. NEEDHAM

PRILOGA I

1. PODROČJE UPORABE

Ta direktiva se uporablja za zunanje štrleče dele pred zadnjo steno kabine motornih vozil kategorije N; omejena je na zunanjo površino, kot je opredeljena spodaj, in se ne uporablja za zunanja vzvratna ogledala, vključno z njihovimi nosilci, niti za opremo, kot so antene in prtljažniki.

2. POMEN IZRAZOV

V tej direktivi uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

2.1 „zunanja površina“ je tisti del vozila, ki se nahaja pred zadnjo steno kabine, kot je opredeljena v točki 2.5., razen same zadnje stene, in vključuje dele, kot so prednji blatniki, prednji odbijači in prednja kolesa;

2.2 „homologacija vozila“ je homologacija tipa vozila glede na zunanje štrleče dele;

2.3 „tip vozila“ označuje motorna vozila, ki se ne razlikujejo v takih bistvenih značilnostih, kot je „zunanja površina“;

2.4 „kabina“ je tisti del nadgradnje vključno z vrati, ki omejuje prostor za voznika in sovoznika;

2.5 „zadnja stena kabine“ je zadnji del zunanje površine prostora za voznika in sovoznika. Če lege zadnje stene kabine ni mogoče določiti, se za namen te direktive šteje, da je to navpična prečna ravnina, ki je 50 cm za točko R vozniškega sedeža. Če je vozniški sedež nastavljiv, je treba za določitev te ravnine sedež postaviti v skrajno zadnjo lego (glej Prilogo III k Direktivi 77/649/EGS) ([1]). Če je kabina opremljena z več kot eno vrsto sedežev, se za opredelitvijo zadnje stene kabine upošteva skrajni zadnji sedež v njegovi skrajni zadnji legi. Vendar proizvajalec lahko s soglasjem tehnične službe zahteva neko drugo razdaljo, če se razdalja 50 cm pokaže za neprimerno za obravnavano vozilo;

2.6 „referenčna ravnina“ je vodoravna ravnina, ki poteka skozi sredino prednjih koles, ali pa vodoravna ravnina, ki je 50 cm nad tlemi; upoštevati je treba tisto ravnino, ki je nižja. Ta ravnina se določi pri obremenjenem vozilu;

2.7 „talna črta“ je določena na naslednji način:

Talno črto predstavljajo dotikališča preskusnega stožca s karoserijo. Preskusni stožec je navpičen stožec s polovičnim kotom 15° nedoločene višine. Stožec stoji na tleh in se pomika ob vozilu tako, da se vedno dotika karoserije, in s tem opiše talno črto. Pri določanju talne črte se ne upoštevajo izpušne cevi, kolesa, ali pomembni mehanski deli na podvozju, kot npr. nastavki za dvigalke, pritrdišča za vzmeti ali opremo za vleko priklopnega vozila oziroma za vleko pri okvari vozila. Pri odprtinah na zunanji strani kolotekov se predpostavlja zamišljena površina, ki zvezno povezuje najbližje sosednje trdne dele. Pri določanju talne črte se upoštevajo tudi prednji odbijači. Glede na tip vozila lahko talna črta teče bodisi po zunanjem robu profila odbijača ali pa po delu karoserije pod odbijačem. Če sta sočasno dve dotikališči, se za določanje talne črte uporabi nižje dotikališče.

2.8 „polmer zaokroženja“ je polmer kroga, katerega lok se najbolj prilagodi zakrivljeni obliki obravnavanega dela;

2.9 „obremenjeno vozilo“ je vozilo, obremenjeno z največjo tehnično dovoljeno maso, pri čemer mora biti ta masa porazdeljena na osi, kot je to določil proizvajalec.

([1]) UL L 267, 19.10.1977, str. 1, Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 90/630/EGS (UL L 341, 6.12.1990, str. 20).

3. SPLOŠNE ZAHTEVE

3.1 Določila te direktive se ne uporabljajo za dele „zunanje površine vozila“, ki se pri neobremenjenem vozilu z zaprtimi vrati, okni, pokrovi itd. nahajajo bodisi:

3.1.1 zunaj področja, ki je zgoraj omejeno z vodoravno ravnino 2,00 m nad tlemi, spodaj pa bodisi z referenčno ravnino, kot je določena v točki 2.6., ali pa s talno črto, kot je določena v točki 2.7., po izbiri proizvajalca; ali

3.1.2 znotraj področja, kot je določeno v točki 3.1.1, vendar se jih pri statičnih pogojih ni mogoče dotakniti s kroglo s premerom 100 mm.

3.1.3 Če je referenčna ravnina spodnja meja področja, je treba upoštevati tudi tiste dele vozila, ki so pod referenčno ravnino med dvema navpičnima ravninama, od katerih se ena dotika zunanje površine vozila, druga pa je z njo vzporedna in nameščena 80 mm proti notranjosti vozila iz točke, v kateri se referenčna ravnina dotika nadgradnje vozila.

3.2 Na „zunanji površini“ ne sme biti delov, ob katere bi se pešec, kolesar ali motorist lahko zataknil.

3.3 Na „zunanji površini“ ne sme biti navzven usmerjenih koničastih ali ostrih delov ali navzven štrlečih delov, katerih oblika, mere, usmeritev ali trdota bi lahko povečale nevarnost ali resnost poškodb oseb, ki pri trku naletijo na zunanjo površino ali pa jih le-ta oplazi.

3.4 Štrleči deli zunanje površine, ki imajo trdoto največ 60 Shore A, imajo lahko manjši polmer zaokroženja, kot je predpisano v točki 4.

4. POSEBNE ZAHTEVE

4.1 **Okraski, blagovne znamke, črke in številke trgovskih oznak**

4.1.1 Polmer zaokroženja pri okraskih, blagovnih znamkah, črkah in številkah trgovskih oznak ne sme biti manjši od 2,5 mm. Ta zahteva se ne nanaša na te dele, če ne štrlijo nad površino več od 5 mm; vendar morajo biti v tem primeru njihovi navzven usmerjeni robovi posneti.

4.1.2 Okraski, blagovne znamke, črke in številke trgovskih oznak, ki štrlijo več kot 10 mm nad površino, ki jih obdaja, se morajo pri sili 10 daN, ki deluje v njihovi najbolj izpostavljeni točki v poljubni smeri v ravnini, ki poteka približno vzporedno s površino, na katero so pritrjeni, bodisi podati, sneti ali pa se ukriviti. Za izvajanje sile 10 daN je treba uporabiti pritisno napravo s ploščatim koncem s premerom največ 50 mm. Če to ni mogoče, je treba uporabiti enakovreden postopek. Potem ko se okraski podajo, snamejo ali pa ukrivijo, preostali del ne sme štrleti več kot 10 mm in ne sme imeti koničastih ali ostrih robov.

4.2 **Zaslonke in obrobe žarometov**

4.2.1 Štrleče zaslonke in obrobe žarometov so dovoljene, če njihova izbočina, merjena proti zunanji prozorni površini žarometa, ni večja od 30 mm in če je njihov polmer zaokroženja najmanj 2,5 mm.

4.2.2 Pogrezljivi žarometi morajo ustrezati zahtevam iz točke 4.2.1 v delovni in v pogreznjeni legi.

4.2.3 Določila iz točke 4.2.1 ne veljajo za žaromete, ki so skriti v nadgradnji, ali če deli nadgradnje štrlijo nad žaromet, pri tem pa nadgradnja ustreza zahtevam iz točke 3.2.

4.3 **Rešetke**

Deli rešetk morajo imeti polmer zaokroženja:

— najmanj 2,5 mm, če je razdalja med sosednjimi deli večja od 40 mm,

— najmanj 1 mm, če je razdalja od 25 do 40 mm,

— najmanj 0,5 mm, če je razdalja manjša od 25 mm.

4.4 **Naprave za čiščenje vetrobranskega stekla in žarometov**

4.4.1 Te naprave morajo biti pritrjene tako, da imajo osi brisalcev zaščitno ohišje s polmerom zaokroženja najmanj 2,5 mm in površino najmanj 150 mm^2, ki se izračuna s pomočjo projekcije prereza na ravnino, ki je od najbolj izpostavljene točke oddaljena največ 6,5 mm.

4.4.2 Šobe naprav za pranje vetrobranskega stekla in žarometa morajo imeti polmer zaokroženja najmanj 2,5 mm. Pri šobah, ki so izbočene manj kot 5 mm, morajo biti navzven usmerjeni robovi posneti.

4.5 **Zaščitne naprave (odbijači)**

4.5.1 Konci prednje zaščitne naprave morajo biti zakrivljeni proti zunanji površini nadgradnje vozila.

4.5.2 Deli prednjih zaščitnih naprav morajo biti izdelani tako, da imajo vsi navzven obrnjeni togi deli polmer zaokroženja najmanj 5 mm.

4.5.3 Deli opreme, kot npr. vlečne kljuke in vitli, ne smejo štrleti preko prednje površine odbijača. Vendar vitli lahko štrlijo preko prednje površine odbijača, če so z ustreznim zaščitnim okrovom s polmerom zaokroženja najmanj 2,5 mm prekriti, kadar se ne uporabljajo.

4.5.4 Zahteve iz točke 4.5.2 se ne nanašajo na dele odbijača ali na dele, vgrajene na odbijač ali vstavljene vanj, ki štrlijo manj kot 5 mm. Robovi naprav, ki štrlijo manj kot 5 mm, morajo biti posneti. Za naprave, vgrajene na odbijače, ki so navedene v drugih točkah te direktive, se uporabljajo posebne zahteve, ki jih vsebuje ta direktiva.

4.6 **Ročaji, tečaji in pritisni gumbi na vratih, pokrovih prtljažnikov in motornih prostorov, trikotnih oknih in pokrovih ter oprijemni ročaji**

4.6.1 Ti deli ne smejo štrleti več kot: 30 mm pritisni gumbi, 70 mm oprijemni ročaji in ročaji na pokrovih motornih prostorov ter 50 mm vsi drugi. Njihov polmer zaokroženja ne sme biti manjši od 2,5 mm.

4.6.2 Vrtljivi ročaji na bočnih vratih morajo izpolnjevati eno ali drugo od naslednjih zahtev:

4.6.2.1 pri ročajih, ki so vrtljivi vzporedno z ravnino vrat, morajo biti njihovi odprti deli obrnjeni nazaj. Konci takih ročajev morajo biti zakrivljeni navznoter proti površini vrat in se premikati v vdolbini v vratih;

4.6.2.2 ročaji, ki se pri odpiranju odklanjajo navzven v katerikoli smeri, ki ni vzporedna z ravnino vrat, morajo biti v zaprti legi ugreznjeni v okoliško pločevino. Prosti del takega ročaja mora biti usmerjen nazaj ali pa navzdol.

Za ustrezne se lahko štejejo tudi ročaji, ki ne izpolnjujejo zadnjega pogoja, če:

— imajo neodvisen mehanizem za vračanje v izhodiščno lego,

— ob okvari takega mehanizma ne morejo štrleti več kot 15 mm,

— imajo v tako odprti legi polmer zaokroženja, ki ni manjši od 2,5 mm (ta zahteva se ne upošteva, če ročaj v skrajni odprti legi ne štrli več kot 5 mm iz okoliške pločevine. V tem primeru morajo biti robovi in deli, usmerjeni naprej, posneti),

— če projekcija njihove površine, merjena na oddaljenosti, ki ni večja od 6,5 mm od najbolj izpostavljene točke, ni manjša od 150 mm^2.

4.7 **Stopnice**

Robovi stopnic morajo biti zaobljeni.

4.8 **Bočni deflektorji za zrak in dež vključno z deflektorji, ki preprečujejo nabiranje umazanije na oknih**

Polmer zaokroženja robov, ki so lahko usmerjeni navzven, ne sme biti manjši od 1 mm.

4.9 **Robovi pločevine**

Robovi pločevine so dovoljeni, če je rob zavihan proti nadgradnji tako, da se ga ni mogoče dotakniti s kroglo s premerom 100 mm, ali pa je opremljen z zaščitno prevleko s polmerom zaokroženja, ki ni manjši od 2,5 mm.

4.10 **Kolesne matice, pokrovi pest in zaščitne naprave**

4.10.1 Kolesne matice, pokrovi pest in zaščitne naprave ne smejo imeti navzven štrlečih delov.

4.10.2 Pri vožnji vozila naprej ne sme noben del koles (razen avtoplaščev), ki se nahaja nad vodoravno ravnino, ki poteka skozi os kolesa, štrleti skozi navpično ravnino, ki se dotika roba karoserije nad kolesom. Če funkcionalne zahteve to pogojujejo, smejo zaščitne naprave za kolesne matice in pokrove pest štrleti izven navpične projekcije karoserije vozila nad kolesom, pod pogojem, da je polmer zaokroženja najmanj 5 mm in da ta del štrli največ 30 mm iz navpične projekcije karoserije vozila nad kolesom.

4.10.3 Če kolesni vijaki ali matice štrlijo čez projekcijo zunanje površine pnevmatike (del pnevmatike, ki je nad vodoravno ravnino, ki poteka skozi os kolesa), je treba vgraditi zaščitne naprave skladno s točko 4.10.2.

4.11 **Oporne točke za dvigalko in izpušne cevi**

4.11.1 Oporne točke za dvigalko (če obstajajo) in izpušna cev ali cevi ne smejo štrleti več kot 10 mm skozi navpično projekcijo talne črte oziroma skozi navpično projekcijo presečišča referenčne ravnine z zunanjo površino vozila.

4.11.2 Ne glede na gornjo zahtevo lahko izpušna cev štrli več kot 10 mm, če so njeni robovi na koncu zaobljeni tako, da polmer zaokroženja znaša najmanj 2,5 mm.

4.12 Štrleče dele in razdalje je treba meriti skladno zahtevami iz Priloge III.

5. VLOGA ZA PODELITEV EGS-HOMOLOGACIJE

5.1 Vlogo za podelitev EGS-homologacije za določen tip vozila glede na zunanje štrleče dele mora predložiti proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik.

5.2 Vlogi je treba priložiti naslednje dokumente v trojniku:

5.2.1 opis tipa vozila in njegovih štrlečih delov pred zadnjo steno kabine, vključno s podatki skladno s Prilogo III, skupaj z dokumenti iz člena 3 Direktive 70/156/EGS;

5.2.2 fotografije prednje strani in bočnih delov vozila;

5.2.3 merske skice zunanje površine, ki vsebujejo zunanje štrleče dele, točko R, referenčno ravnino ali talno črto, ki so po mnenju tehnične službe potrebni zaradi dokazovanja skladnosti z določbami iz točk 3 in 4.

5.3 Tehnični službi, ki je pristojna za opravljanje preskusov za podelitev homologacije, mora vložnik dati v postopek:

5.3.1 vozilo, ki je predstavnik tipa, ki mu je treba podeliti homologacijo, in dele vozila, ki se štejejo za bistvene za izvajanje preverjanj in preskusov, predpisanih v tej direktivi;

5.3.2 določene dele in vzorce uporabljenih materialov, če to zahteva tehnična služba.

6. EGS-HOMOLOGACIJA

Če je vozilo, ki je oddano v postopek za podelitev homologacije, skladno z določili iz točke 5 in ustreza zahtevam iz točk 3 in 4, se podeli homologacija in izda certifikat skladno z vzorcem iz Priloge IV.

Na zahtevo proizvajalca se lahko vsakemu vozilu kategorije N_1 podeli homologacija glede na njegove štrleče dele pred zadnjo steno kabine na podlagi tehničnih zahtev v Direktivi 74/483/EGS ([1]).

7. RAZŠIRITEV EGS-HOMOLOGACIJE

7.1 O vsaki spremembi, izvedeni na tipu vozila ali njegovih zunanjih štrlečih delih pred zadnjo steno kabine, je treba obvestiti organ, ki je podelil homologacijo vozila. Ta organ nato lahko bodisi:

7.1.1 šteje, da izvedene spremembe verjetno ne bodo bistveno negativno vplivale in da vozilo še vedno ustreza zahtevam; ali pa

7.1.2 zahteva od tehnične službe, pristojne za opravljanje preskusov, še eno poročilo o preskusu.

7.2 Organ, ki je pristojen za razširitev homologacije, mora dodeliti zaporedno številko za razširitev v listini o homologaciji, kot je prikazano v Prilogi IV.

([1]) UL L 266, 2.10.1974, str. 4.

PRILOGA II

MERJENJE ŠTRLEČIH DELOV IN RAZDALJ

1. POSTOPEK ZA UGOTAVLJANJE MER ŠTRLEČEGA DELA NA ZUNANJI POVRŠINI VOZILA

1.1 Mere štrlečih robov dela, vgrajenega na izbočeni površini, se lahko ugotavljajo bodisi neposredno ali pa na podlagi risbe ustreznega prereza pritrjenega dela.

1.2 Če mer štrlečih robov dela, vgrajenega na ubočeni plošči, ni mogoče zmeriti z enostavnim merjenjem, se le-te ugotovijo ob upoštevanju največjega odstopanja oddaljenosti med referenčno linijo površine in središčem krogle s premerom 100 mm, ki se premika tako, da je v nenehnem stiku s tem delom. Primer uporabe tega postopka je prikazan na sliki 1.

1.3 Pri oprijemnih ročajih se mere štrlečih robov ugotavljajo glede na ravnino, ki poteka skozi točke pritrditve. Primer za to je podan na sliki 2.

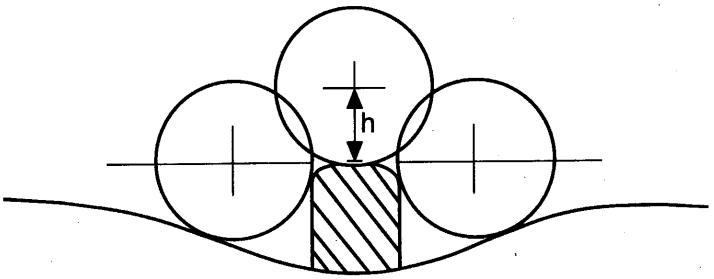
2. POSTOPEK ZA UGOTAVLJANJE MER ŠTRLEČIH DELOV ZASLONK IN OBROB ŽAROMETOV

2.1 Mere dela, ki štrli čez zunanjo površino žarometa, se ugotavljajo vodoravno od stične točke krogle s premerom 100 mm, kot prikazuje slika 3.

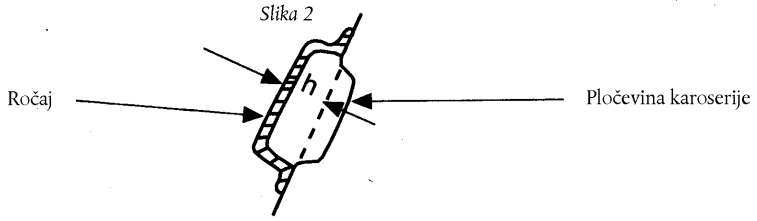
3. POSTOPEK ZA UGOTAVLJANJE ODDALJENOSTI MED DELI REŠETKE

3.1 Za razdaljo med deli rešetke se šteje razdalja med dvema ravninama, ki potekata skozi stične točke krogle in sta pravokotni na premico, ki povezuje stične točke. Primera za uporabo tega postopka sta prikazana na slikah 4 in 5.

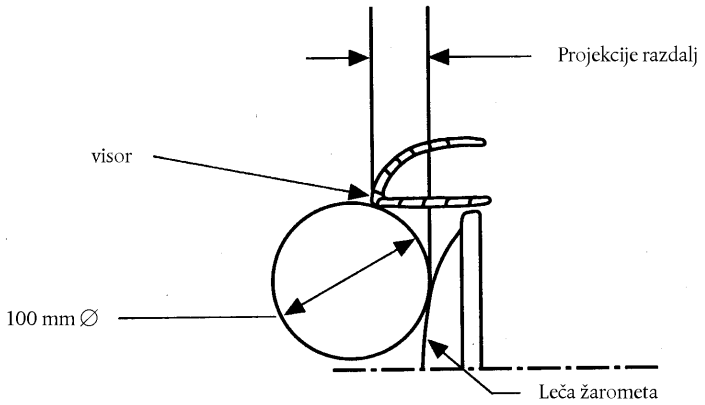
Slika 1

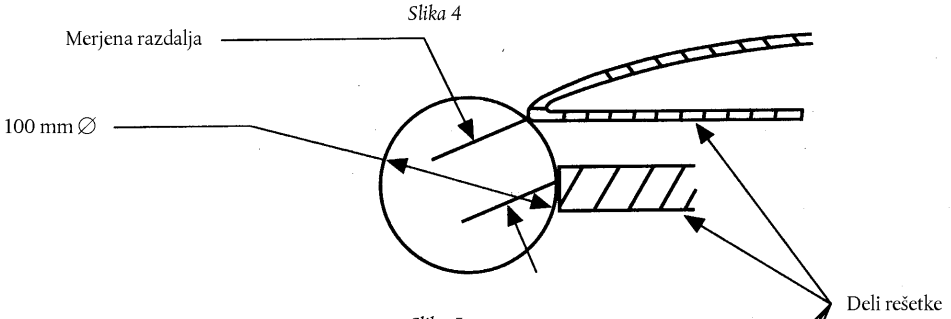
Slika 2

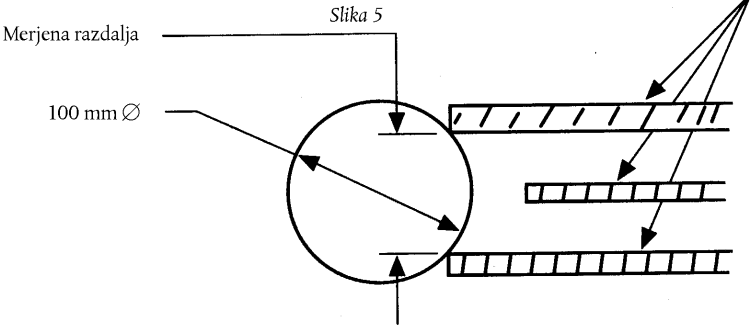
Slika 3

Slika 4

Slika 5

PRILOGA III

VZOREC OPISNEGA LISTA (a)

Naslednji podatki, kjer so potrebni, morajo biti v trojniku in morajo vsebovati kazalo. Risbe, če so priložene, morajo biti v ustreznem merilu in dovolj podrobne.

Če so sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote elektronsko upravljani, morajo biti dodane informacije o njihovem delovanju.

0. SPLOŠNO

0.1 Oznaka (tovarniško ime proizvajalca): . . . . . .

0.2 Tip in trgovska oznaka: . . . . . .

0.3 Podatki za identifikacijo tipa vozila, če je oznaka na vozilu (b): . . . . . .

. . . . . .

0.3.1 Mesto oznake: . . . . . .

0.4 Kategorija vozila (c): . . . . . .

0.5 Ime in naslov proizvajalca: . . . . . .

0.6 Mesto in način pritrditve predpisanih napisov: . . . . . .

0.6.1 Na podvozju: . . . . . .

0.6.2 Na nadgradnji: . . . . . .

0.8 Naslovi tovarn, ki sestavljajo vozilo: . . . . . .

1. SPLOŠNI KONSTRUKCIJSKI PODATKI O VOZILU

1.1 Fotografije ali risbe vzorčnega vozila: . . . . . .

1.2 Merska skica celega vozila: . . . . . .

1.3 Število osi in koles: . . . . . .

1.3.2 Število in lega krmiljenih koles: . . . . . .

1.7 Vozniška kabina (trambus ali navadna): . . . . . .

2. MASE IN MERE (e) (v kg in mm) (navesti povezavo z risbo, kjer je mogoče)

2.3 Kolotek(i) in širina(e) osi: . . . . . .

2.3.1 Kolotek vsake krmiljene osi (i): . . . . . .

2.4 Mere vozila (skupne)

2.4.1 Za šasijo brez nadgradnje

2.4.1.2 Širina (k): . . . . . .

2.4.1.3 Višina (neobremenjeno) (l) (pri podvozju z nastavljivo višino navesti normalni delovni položaj): . . . . . .

2.4.1.4 Sprednji previs (m): . . . . . .

2.4.1.6 Oddaljenost od tal (po opredelitvi iz točke 4.5.4. Razdelka A Priloge II): . . . . . .

2.4.2 Za šasijo z nadgradnjo

2.4.2.2 Širina (k): . . . . . .

2.4.2.3 Višina (neobremenjeno) (l) (pri podvozju z nastavljivo višino navesti normalni delovni položaj): . . . . . .

2.4.2.4 Sprednji previs (m): . . . . . .

2.4.2.6 Oddaljenost od tal (po opredelitvi iz točke 4.5.4. Razdelka A Priloge II): . . . . . .

2.6 Masa vozila z nadgradnjo v voznem stanju oziroma masa šasije s kabino, če proizvajalec ne dobavlja nadgradnje (vključno s hladilno tekočino, mazivi, gorivom, orodjem, rezervnim kolesom in voznikom (o) (največja in najmanjša za vsako izvedenko): . . . . . .

. . . . . .

2.6.1 Porazdelitev te mase na osi in v primeru polpriklopnika ali priklopnika s centralno osjo obremenitev na sedlo oziroma na vlečno sklopko (največja in najmanjša za vsako izvedenko): . . . . . .

. . . . . .

2.8 Največja tehnično dovoljena obremenitev po podatkih proizvajalca (največja in najmanjša masa za vsako izvedenko) (y): . . . . . .

2.8.1 Porazdelitev te mase na osi in v primeru polpriklopnika ali priklopnika s centralno osjo obremenitev na sedlo oziroma na vlečno sklopko (največja in najmanjša za vsako izvedenko): . . . . . .

2.9 Največja tehnično dovoljena obremenitev vsake osi in v primeru polpriklopnika ali priklopnika s centralno osjo, obremenitev na sedlo oziroma na vlečno sklopko po podatkih proizvajalca: . . . . . .

. . . . . .

5. OSI

5.1 Risba vsake osi z navedbo materialov in (neobvezno) modela in tipa: . . . . . .

6. OBESITEV KOLES

6.1 Risba obesitve koles: . . . . . .

6.2 Tip in skica obesitve vsake osi ali kolesa: . . . . . .

6.2.1 Nastavitev nivoja: da/ne ([1])

6.3 Značilnosti vzmetnih delov obesitve (izvedba, lastnosti materialov in mere): . . . . . .

6.6 Pnevmatike in platišča

6.6.1 Kombinacija pnevmatik in platišč

(za pnevmatike navesti mere, najmanjši indeks nosilnosti, najnižji hitrostni razred; za platišča navesti premer, širino in globino naleganja)

6.6.1.1 Os št. 1: . . . . . .

6.6.1.2 Os št. 2: . . . . . .

([1]) Neustrezno črtati.

6.6.3 Tlak v pnevmatikah, kot ga priporoča proizvajalec: . . . . . .

9.11 Zunanji štrleči deli: . . . . . .

9.11.1 Splošna namestitev (risbe ali fotografije), ki prikazuje mesto štrlečih delov: . . . . . .

9.11.2 Risbe ali fotografije delov, npr. opornikov vrat in oken, rež za vstop zraka, rešetk hladilnika, kanalov za odtok vode, ročajev, drsnih letev, loput, tečajev vrat in ključavnic, kljuk, ušes, okrasnih letev, značk, emblemov in poglobitev ter vseh zunanjih štrlečih delov in delov zunanje površine, ki jih je mogoče šteti za kritične (npr. svetlobna oprema). Če deli, našteti v prejšnjem stavku, niso kritični, so lahko namesto risb v dokumentaciji priložene fotografije, ki so po potrebi dopolnjene z dimenzijskimi detajli ali besedilom: . . . . . .

. . . . . .

9.11.3 Risbe delov zunanjih površin v skladu s točko 6.9.1. Priloge I k Direktivi 74/483/EGS: . . . . . .

9.11.4 Risba odbijačev: . . . . . .

9.11.5 Risba talnega obrisa vozila: . . . . . .

9.16 Okrovi koles: . . . . . .

9.16.1 Kratek opis tipa vozila glede na okrove koles: . . . . . .

. . . . . .

9.16.2 Podrobne risbe okrovov koles in njihovega položaja na vozilu, iz katerih so razvidne mere, prikazane na sliki 1 Priloge I k Direktivi 78/549/EGS, ob upoštevanju kombinacije pnevmatika/platišče, ki najbolj štrli navzven: . . . . . .

. . . . . .

9.17 Obvezne oznake vozila

9.17.1 Fotografije ali risbe mesta obveznih napisnih tablic in oznak vozila ter številke šasije: . . . . . .

9.17.2 Fotografije ali risbe uradnega dela napisne tablice in oznak (z navedbo mer): . . . . . .

9.17.3 Fotografije ali risbe številke šasije (z navedbo mer): . . . . . .

. . . . . .

9.17.4 Potrdilo proizvajalca o skladnosti z zahtevami v točki 3 Priloge I k Direktivi 76/114/EGS: . . . . . .

. . . . . .

9.17.4.1 Obrazložitev pomena znakov v drugem, in če pride v poštev, tudi v tretjem delu glede na zahteve v točki 3.1.1.2: . . . . . .

. . . . . .

9.17.4.2 Če so znaki v drugem delu uporabljeni za izpolnitev zahtev v točki 3.1.1.3 jih je treba navesti: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

PRILOGA IV

VZOREC

(največji format: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKAT O EGS-HOMOLOGACIJI

(vozilo)

Žig homologacijskega organa

Obvestilo o

— homologaciji ([1])

— razširitvi homologacije ([1])

— zavrnitvi homologacije ([1])

— preklicu homologacije ([1])

tipa vozila v skladu z Direktivo 92/104/EGS o zunanjih štrlečih delih pred zadnjo steno kabine motornih vozil kategorije N

Št. EGS-homologacije: . . . . . Št. razširitve: . . . . .

ODDELEK I

0. SPLOŠNO

0.1 Proizvajalec (zaščitno ime proizvajalca): . . . . .

0.2 Tip in trgovska oznaka: . . . . .

0.3 Oznake za identifikacijo tipa, če je oznaka na vozilu ([2]): . . . . .

. . . . .

0.3.1 Mesto oznake: . . . . .

0.4 Kategorija vozila ([3]): . . . . .

0.5 Ime in naslov proizvajalca osnovnega vozila: . . . . .

. . . . .

Ime in naslov proizvajalca zadnje proizvodne stopnje vozila: . . . . .

. . . . .

0.8 Ime(na) in naslov(i) tovarne(tovarn), ki izdeluje(jo) vozilo: . . . . .

. . . . .

([1]) Neustrezno črtati.

([2]) Če oznake za identifikacijo vključujejo znake, ki niso bistveni za opis tipa vozil, na katera se nanaša ta certifikat o homologaciji tipa, je treba v dokumentaciji te znake označiti s simbolom „?“ (npr. abc?? 123??).

([3]) Kot je opredeljena v opombi (b) Priloge I k Direktivi 70/156/EGS.

ODDELEK II

1.	Dodatni podatki za kabino na šasiji vozila/dokončano vozilo z nadgradnjo ([1])
1.1	Vrsta kabine (trambus ali navadna): . . . . .
1.2	Širina kabine na vozilu: . . . . . mm
1.3	Višina kabine na vozilu: . . . . . mm
1.4	Največja tehnično dovoljena masa vozila: . . . . . t
1.5	Največje tehnično dovoljene obremenitve sprednjih osi:
1.5.1	os: . . . . . t
1.5.2	os: . . . . . t
1.5.3	os ([1]): . . . . . t
1.6	Mere pnevmatike/platišča:
2.	Tehnična služba, pristojna za opravljanje preskusov: . . . . .
	. . . . .
3.	Datum poročila o preskusu: . . . . .
4.	Številka poročila o preskusu: . . . . .
5.	Razlogi za razširitev homologacije tipa (kjer je potrebno): . . . . .
	. . . . .
6.	Opombe (če je primerno): . . . . .
	. . . . .
6.1	Tip vozila vključno z nadgradnjo je v skladu z zahtevami v Direktivi 74/483/EGS: da/ne ([1]).
7.	Kraj: . . . . .
8.	Datum: . . . . .
9.	Podpis: . . . . .
10.	Priložen je seznam dokumentov, ki se hanijo pri tehnični službi, ki je opravila homologacijo, in se lahko pridobijo na zahtevo.

([1]) Neustrezno črtati.